

לכנוס הוא יכנוס כידוע שהרבי מרגיש וכן הי' ויצא הרב ואמר שהאפטיר יכנוס קודם ואמר אח"כ טעם בזה.

כ. האפטיר הי' אוכל הרבה לחם ובשר וצנון והי' נראה להרואה כרעבתן, פ"א נכנס אצלו בנו ר' יצחק מאיר ז"ל ואמר לו אבי אני יודע מה שאתה אוכל הוא ודאי בקדושה רבה, אך היונגע לייט קבלו זאת לדרך עבודה ונעשו בעלי תאוות באכילה, אמר לבנו צדקת מאוד יש לך לקרוא להעולם ואמר להם, (חסר כאן) אני הרבי למד אותי לאכול, פ"א הייתי אצל מורי ורבי ר' אלימלך כשנסעתי מאתו ליוה אותי לדרכי ובאנו לאבן א' וצוה לי לישב וגם הוא ישב וא"ל זה אינו דרך לעסוק בסיגופים כי הי' עוסק מתחילה בסיגופים רק צריכים לאכול ולא להרגיש שום טעם רק כמו שאוכלים עפר ונסעתי מאתו ובאתי למלון והכיננו סעודה לכבודי ויסעדו עמי עוד אנשים כשאכל המוציא לא טעם שום טעם רק כמו עפר ואח"כ הרוטב ורצה לשאול ע"ז מה זה אך כשראה שכולם אוכלים ואינם מדברים מאומה שתק (שלא טעם טעם בכל האכילות רק כעפר ממש) אח"כ הייתי עוד הפעם אצל רבי וליווה אותי עוד הפעם על האבן ההוא כבראשונה וא"ל עתה אין אתה צריך לאכול עפר תוכל לאכול ככל אדם ולא יזיק לך אבל אתם תוכלו להזיק לכם לגמרי בזה ובבא ותהיו בעלי תאוות אם לא תאכלו בישוב הדעת.

כא. שמעתי מהרב ר' אהרן אבדק"ק אטשאקוב בעהמ"ח בית אהרן ששמע מהרה"צ מוהר"ר גדלי' אהרן אבד"ק לינץ נכד הרה"צ בעל תשואות חן ששמע מפי הרב אבדק"ק וואלטשיסקע בעהמ"ח עמק השידים, שנסע להאפטיר, והוא ס' על יו"ד בהשגות רבות על הלבושי שרד ופירושים שונים לדינא, וסיפר כן לפני הרב מהאפטא והחריש לו, אח"כ כאשר גמרו בא אליו שיתן לו הסכמה וקיבל מאתו חיבורו וסגר אותו וחשב שלמחר בודאי יתן לו הסכמה רק שבלי לה יעיין בו, וכשבא למחר א"ל אתם עשיתם השגות על הרב מסאראקע אני מעיד עליו שהי' לו גילוי אלי' לאזט גימאך דעם אלטין מיט זיינע גרייזען הניחו לו עם שבושיו אין צריך לתקנו וחדל מזה.

כב. הרב הסאווריינער לעת זקנתו נסע להאפטיר רב אחר הסתלקות ר"ר ברוך ואמר על האפטיר שלעת זקנתו, (כי האריך ימים מאוד, ופטירתו הי' כמו שכתוב אצל מרע"ה שעד זיבולא בתרייתא הי' בכוחו, וביום שקודם פטירתו נפטר בשלום עם כולם אין האט גיקישט כל ספר וספר מן התיבה